

ת"ד 12206/06/17 - מדינת ישראל נגד נחום קולמן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 12206-06-17 מדינת ישראל נ' קולמן

לפני כבוד השופטת הגר אדרי
המאשימה:
נגד
מדינת ישראל
הנאשם:
נחום קולמן
ע"י ב"כ עו"ד מזרחי

החלטה

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום כתוצאה מהן נגרמה תאונת דרכים בה נחבל נהג האופנוע המעורב חבלה של ממש בדמות חתך בפנים שהודבק.

הנאשם אוחז ברישיון נהיגה משנת 1955 ואין לחובתו הרשעות קודמות. המדובר בכשל ראשון עבורו.

הערך המוגן בעבירה זו הינו הגנה על שלום הציבור ושלמות הגוף.

מתחם העונש ההולם כולל פסילה בפועל, פסילה מותנית וקנס. בגין הוראת חיקוק מספר 1, קבע המחוקק ענישת מינימום בת 3 חודשי פסילה בפועל בנוסף ליתר הרכיבים.

הצדדים הציגו הסדר מסגרת לפיו, המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש פסילה בפועל בן 3 חודשים והסנגור רשאי לטעון לפחות מכך בנוסף לפסילה מותנית וקנס.

המאשימה טענה כי מקור ההסדר הוא בוותק הרב של הנאשם בנהיגה, טענה כי החבלה של ממש ממנה סבל הנהג המעורב היא ברף הנמוך היות ומדובר בחתך בעפעף שהודבק ללא נזק נוסף ובמכלול הדברים, ביקשה מבימ"ש לאמץ את ההסדר ברף הגבוה שלו.

מנגד, עתר ב"כ הנאשם לכבד את ההסדר ברף התחתון של המתחם. טען כי הנאשם נוהג 62 שנים ללא כשל בנהיגתו.

עמוד 1

טען כי גם בהתאם לעדויות במשטרה, הנאשם עצר לחלוטין בצומת וכי מדובר בתיק בו לא יצא בוחן לשטח ולא בדק שדה ראיה. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי ספק אם מדובר בחבלות של ממש, טען שהנהיגה היא לחם חוקו של הנאשם, כי לא נפסל מנהלית וביקש להתחשב בכך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה.

כעולה מכתב האישום, הוראת החיקוק אשר יוחסה לנאשם מצויה בתוספת השניה של פקודת התעבורה ולכן, טומנת בחובה חובת פסילת רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת מ- 3 חודשים, וזאת בנוסף לכל עונש אחר. אולם, חובת הפסילה שקבע המחוקק ביחס לסעיף 38 (3) לפקודת התעבורה, אינה חובה מוחלטת והושאר שיקול דעת לבימ"ש במקרים מיוחדים ובהתקיים נסיבות מיוחדות, שלא להורות על פסילת רשיון הנהיגה בפועל.

אני סבורה כי במקרה זה מתקיימות נסיבות מיוחדות אשר מצדיקות הפחתה, במידת מה, של רכיב הפסילה בפועל. יחד עם זאת, יש לקחת בחשבון כי הנאשם הורשע בנוסף בעבירה של אי ציות לתמרור 302.

כל שבפני ביהמ"ש הוא כתב האישום וטיעוני הצדדים.

המדובר בתאונה בה נגרם נזק לרכב הנאשם ולאופנוע של הנהג המעורב. מכתב האישום עולה כי החבלה היא חתך שהודבק.

ב"כ המאשימה ביקשה לאמץ את ההסדר ברף העליון שלו, אולם לא הביאה תימוכין לבקשתה. אין תיאור באשר לחומרת תוצאות התאונה ולא הוגשו תמונות מתיק החקירה או תעודות רפואיות. חזקה על התביעה ששקלה את כל השיקולים בטרם הסכימה להסדר מסגרת זה, בו רף הענישה המוסכם של רכיב הפסילה בפועל הינו בין 0-3 חודשי פסילה בפועל, בנוסף ליתר הרכיבים.

מבחינת נסיבות שלא קשורות לביצוע העבירה עצמה, הרי שהנאשם בעל עבר תעבורתי נקי בעודו אוחז ברשיון נהיגה משנת 1955 וזה הוא לו הכשל הראשון בכלל.

בהתחשב בנתונים אשר עמדו בפני ביהמ"ש עת ההכרעה, מצאתי כי תוצאות התאונה אינן קשות וכי החבלה של ממש הינה ברף הנמוך.

לאור מכלול הנימוקים לעיל, החלטתי לעשות שימוש בסמכותו הייחודית של ביהמ"ש לחרוג מרף פסילת המינימום בנסיבותיו המיוחדות של תיק זה.

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, מצאתי אף לזקוף לזכותו את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה.

כפי שציינ כבר השופט המר מבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעניינו של קלגסבלד: (קלגסבלד נ. מ"י ע"פ 31933/06):

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות... המערער לא ניסה לדחות את הקץ הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו, על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ושקלתי את חומרת העבירות, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו בפני, את וותק נהיגתו הרב ועברו התעבורתי הנקי, את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. קנס בסך 1,500 ₪ שישולם עד ולא יאוחר מיום 23/1/18.

2. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 ימים. הפסילה בפועל תחל עד ולא יאוחר מיום 23/1/18 ועל הנאשם להפקיד רישיון הנהיגה שלו במזכירות ביהמ"ש לתעבורה בשוקן עד השעה 12:00 ביום ההפקדה.

תשומת לב הנאשם כי בלא שביצע הפקדת רישיון הנהיגה בתאריך האמור, ייחשב כפסול אולם מניין ימי הפסילה יחושב מיום ההפקדה.

3. פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים.

המזכירות תשלח לנאשם וב"כ העתק גז"ד ושובר התשלום.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ד' חשוון תשע"ח, 24 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.